

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/218/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114221544
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2114221544.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň Mgr. Kataríny Arnouldovej a JUDr. Ľubice Bundzelovej v právnej veci navrhovateľky: G. I., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX, M., zastúpená splnomocnencom: Advokátska kancelária KUHAJDA, s. r. o., so sídlom Karadžičova 47, Bratislava, a druhého manžela: C. I., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX/XX, W., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému C., nar. XX.X.XXXX, zastúpenému procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Hlohovec, o odvolaní druhého manžela proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 30. mája 2017, č.k. 16P/60/2014-227, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k medzičasom plnoletému N. z a s t a v u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach rozvodu manželstva, úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletému C. a trov konania p o t v r d z u j e .

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie manželstvo účastníkov uzavreté dňa 13.3.1999 pred Mestom Leopoldov, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Mesta Leopoldov vo zväzku VII., ročník 1999, strana 50, por. č. 3, rozviedol, v tom čase maloleté deti N. a C. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, a matke (navrhovateľke) uložil prispievať na výživu maloletého N. sumou 130 eur mesačne a na maloletého C. sumou 110 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk otca (druhého manžela) s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, s tým, že styk matky s maloletými deťmi neupravil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 18, § 23, § 24, § 62 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že manželstvo účastníkov dlhodobo neplní svoj účel, keď účastníci manželským životom nežijú od roku 2014. Po dobu odlúčeného spolužitia nedošlo k jeho obnoveniu a vzhľadom na vzťahy účastníkov a postoj navrhovateľky nie je predpoklad, že by v budúcnosti svoj účel plnil. Pokiaľ aj druhý manžel nesúhlasil s rozvodom manželstva, neuviedol žiadne relevantné dôvody, pre ktoré chce tento formálny zväzok zachovať, akým spôsobom si spolužitie predstavuje, ani čo reálne urobil pre to, aby k obnoveniu spolužitia došlo. Jedná sa o dlhodobý stav a pokiaľ ani počas konania nedošlo k zlepšeniu vzťahov, k obnoveniu spolužitia, či aspoň ku snahe, nemožno konštatovať, že je možné vytvorenie zdravého rodinného prostredia. Z manželstva pochádzajú už takmer plnoleté deti, a teda s prihliadnutím na ich prípadné záujmy nie je dôvod na zachovanie tohto

rozvráteného a formálneho zväzku. Naopak, prípadné spolužitie za daných okolností by mohlo byť v neprospech detí, nakoľko by sa aktuálne nejednalo o zdravé rodinné prostredie a atmosféru. Rozsudkom prvoinštančného súdu zo dňa 2.3.2015, č.k. 37P/2/2015-94 boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu tak, že maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti otca, výživné bolo určené sumou 70 eur mesačne. Rozsudkom prvoinštančného súdu zo dňa 16.2.2017 č.k. 22P/76/2016-138 bolo výživné zvýšené na sumu 100 eur na každé dieťa. Vo veci bolo podané odvolanie, teda rozsudok nie je právoplatný. Súd v záujme hospodárnosti konania vychádza zo zistení v spise 22P/76/2016 z hľadiska príjmov rodičov a potrieb maloletých detí, keď so spisom sa oboznámil. Tu súd dospel k záveru, že matka by mohla dosahovať príjem ako účtovníčka podľa Štatistického úradu SR v r. 2015 vo výške 645 eur netto mesačne. Podľa dodatku k pracovnej zmluve zo dňa 1.1.2013 matka pracuje ako pomocná účtovníčka, jej mzda bola od 1.11.2013 vo výške 700 eur brutto, od 1.10.2014 sa znížila na 352 eur mesačne, od 1.1.2015 zvýšená na 380 eur mesačne, od 1.1.2016 na 405 eur mesačne, od 1.1.2017 na 522 eur mesačne. Čistá mzda matky bola za január 2017 418,56 eur. Aktuálne matka dosahuje podľa dokladu predloženého v tomto konaní mzdu 522 eur brutto, čo predstavuje 370 eur netto mesačne. Otec aktuálne dosahuje príjem 800 eur mesačne. V konaní 22P/76/2016 súd vychádzal z jeho príjmu za r. 2015 1.173 eur mesačne. V konaní 22P/76/2016 boli predložené doklady o nákladoch detí (v záujme hospodárnosti konania súd v tomto konaní doklady nepovažoval za potrebné opätovne predkladať). Súd sa stotožňuje so závermi súdu v predchádzajúcom konaní z hľadiska nákladov detí, keď je možné zohľadniť náklady cestovného 20 eur mesačne, školské pomôcky 20 eur, obedy cca 30 eur mesačne, vreckové a mobil do 5 eur mesačne, náklady na ošatenie a stravu, ktoré vzhľadom na vek detí sú vyššie v súvislosti s ich rastom a vývojom. Obe deti navštevujú strednú školu (mal. N. 2. ročník, mal. C. 1. Ročník), v dôsledku čoho sú ich objektívne potreby vyššie. V danom prípade súd dospel k záveru, že určené výživné je primerané potrebám detí a možnostiam rodičov. Na strane otca je potrebné prihliadnuť v podstate na výlučnú starostlivosť o obe deti (i keď nie už do tej miery, ako u detí predškolského veku či detí navštevujúcich základnú školu). Otec má však takisto vyživovaciu povinnosť voči deťom (čiastočne zníženú o osobnú starostlivosť). Skutočnosť, že bytovú potrebu detí zabezpečuje bývaním v dome, patriacom do BSM, nie je relevantná, pretože do rozvodu manželstva nemohlo byť BSM vyporiadané a nie je zjavné, akým spôsobom vyporiadané bude. Súd zohľadnil zvýšené náklady oboch detí v súvislosti s návštevou strednej školy - cestovné, obedy, výlety, školské potreby, kožné ochorenia, okuliare. Pokiaľ otec udával, že niektoré zvýšené potreby nemôže pokryť, treba poukázať na skutočnosť, že životná úroveň detí má byť rovnaká ako u rodičov, a teda výživné má slúžiť predovšetkým na pokrytie základných a nevyhnutných potrieb dieťaťa, ktoré sú povinné osoby / rodičia/ schopní pokryť. Ani u jedného z detí neboli zistené mimoriadne a neobvyklé náklady navyše v súvislosti s ich zdravotným stavom, mimoškolskými aktivitami a podobne, teda je potrebné konštatovať, že sa jedná o náklady obvyklé a primerané ich veku. Treba uviesť, že prípadné vyššie nároky detí (nad rámec nevyhnutných potrieb) je potrebné obmedziť s prihliadnutím na schopnosti a možnosti rodičov. Na strane matky je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že v domácnosti nebýva sama, teda nepokrýva sama náklady na domácnosť. S deťmi sa stretáva iba príležitostne, nad rámec bežného výživného sa na ich výžive nepodieľa. Pokiaľ matka poukazuje na nízky príjem, o ktorom predložila doklad, súd sa stotožňuje so závermi súdu v konaní 22P/76/2016, a to, že matka môže dosahovať zárobok minimálne 645 eur mesačne. Do pozornosti v tomto smere súd dáva výšku priemernej mzdy publikovanej na stránke D. (fakturant 758 eur, účtovník 936 eur, mzdový účtovník 913 eur brutto), z čoho možno vyvodit', že i pri nižšej kvalifikácii matky (i napriek jej inému pôvodnému vzdelaniu má v účtovníctve dlhoročnú prax) táto je schopná dosiahnuť i zárobok vyšší. Treba tiež prihliadnuť na skutočnosť, že matka sa dlhodobo o deti nestará, nezabezpečuje ich dennú osobnú starostlivosť, a teda má možnosť dosahovať príjem (ak nezmení zamestnávateľa) i brigádnicke, teda tak, aby dosiahla príjem, z ktorého je schopná dostatočne a riadne si plniť vyživovaciu povinnosť. Z dôkazov v konaní 22P/76/2016 vyplýva, že matka je odborne spôsobilá na cestnú nákladnú dopravu a medzinárodnú nákladnú dopravu, teda má možnosť i dosahovania vyššieho príjmu. Navyše v súvislosti s rozšírením pracovnej náplne z pomocného účtovníka na pozíciu účtovníka absolvovala viacero školení za účelom dozvedelávania, teda i v tejto oblasti má predpoklady na zamestnanie zodpovedajúce priemernej mzde v oblasti účtovníctva. Reálne je teda matka schopná dosahovať vyšší príjem. Pri určení výšky výživného teda súd vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí vzhľadom na ich vek, štúdium a vývin, ako aj z možností a schopností oboch rodičov. Výška obvyklého výživného je vo veku maloletých detí v rozpätí 15-20% (keď je predpoklad zvýšenia výživného v prípade pokračovania v štúdiu na vysokej škole) príjmu povinného rodiča, pričom ako bolo uvedené, matka je schopná a má predpoklady dosahovať vyšší ako uvádzaný príjem, na strane druhej je potrebné výživné určiť tak, aby rozhodnutie bolo aj vykonateľné. Určené výživné sa za daných okolností javí primerané potrebám detí a možnostiam matky pri zohľadnení i vyživovacej povinnosti otca.

Styk s maloletými deťmi súd neupravoval, nakoľko túto úpravu nežiadala. S prihliadnutím na vek detí a narušené vzťahy by úprava styku a jeho prípadné vynútenie zrejme neplnilo svoj účel. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie druhý manžel (otec), ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrh navrhovateľky na rozvod manželstva zamietnuť. Nesúhlasil tiež s určeným výživným, keď navrhol, aby matka v prípade rozvodu manželstva bola zaviazaná platiť na výživu každého dieťaťa výživným v sume 300 eur mesačne. Poukázal na to, že tak v predmetnom konaní, ako aj v konaní vedenom pod sp. zn. 22P/76/2016 súd mylne bral do úvahy len potvrdenia zamestnávateľa o výške mesačného príjmu navrhovateľky, ktoré navrhovateľke vystavila jej známa a vzdialená rodinná príbuzná pani D.. Vychádzajúc zo štruktúry a sumy výdavkov deklarovaných samotnou navrhovateľkou, t.j. matkou, možno vyvodiť, že navrhovateľkin čistý mesačný príjem za obdobie od 11/2015 do 10/2016 bol na úrovni 895 eur netto. Vychádzajúc zo súdneho spisu sp. zn. 22P/76/2016 je zrejmé, že sama matka detí svoje pravidelné mesačné výdavky podaním doručeným súdu 18.11.2016 stanovila na sumu 570 eur, mimoriadne výdavky na sumu 1.900 eur za rok, a ešte aj previedla sumu 2.000 eur v prospech účtu svojej matky. Samotný konajúci súd v napadnutom rozsudku dal účastníkom na strane 6 do pozornosti výšku priemernej mzdy publikovanej na stránke D., a to v prípade pracovnej pozície účtovníka na úrovni 936 eur brutto, pričom aktualizovaný platový údaj je až na úrovni 990 eur brutto. Nestotožnil sa so skutkovým zistením a záverom konajúceho súdu, že výživné má pokryť len základné a nevyhnutné potreby detí, a že je preto plne postačujúce, že dospievajúce deti študujúce na strednej odbornej škole s ambíciou pokračovať v univerzitnom štúdiu, majú zo strany rodičov zabezpečenú stravu, cestovné, oblečenie, obedy, bežné školské výlety, školské potreby, okuliare, medikamenty na kožné ochorenie a 5 eurový paušál na mobil. Podľa jeho názoru životná úroveň navrhovateľky objektívne dovoľuje poskytnúť deťom viac, než len na základné bežné potreby.

4. K odvolaniu druhého manžela sa písomne vyjadrila navrhovateľka, ktorá navrhla napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Mala za to, že odvolací návrh druhého manžela je zmätočný a nevykonateľný, nakoľko v prípade, že dôjde k zrušeniu výroku o rozvode manželstva, spolu s týmto výrokom sa rušia aj naň nadväzujúce výroky. Pri určovaní výšky výživného na deti na čas po rozvode vychádzal súd z predložených listinných dôkazov, ako i zo skutočností, ktoré boli preukázané v rámci konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 22P/67/2017.

5. K vyjadreniu navrhovateľky zaslal písomné stanovisko druhý manžel, ktorý navrhol jeho odvolaniu vyhovieť. Navrhol tiež vypočuť maloletého C., ktorý sa vie vyjadriť k celej situácii, ako aj k majetkovým pomeroch a príjmom navrhovateľky, ktorá si nepravdivo ponizuje svoj príjem na úroveň minimálnej mzdy.

6. K odvolaniu druhého manžela sa písomne vyjadril procesný opatrovník, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), na nariadenom odvolacom pojednávaní doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov, ako aj oboznámením s aktuálnym potvrdením o príjmoch navrhovateľky, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 16P/60/2014 bol rozvod manželstva účastníkov a úprava výkonu ich rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k v tom čase maloletému N., nar. X.X.XXXX a maloletému C., nar. XX.X.XXXX. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie manželstvo účastníkov uzavreté dňa 13.3.1999 pred Mestom Leopoldov, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Mesta Leopoldov vo zväzku VII., ročník 1999, strana 50, por. č. 3, rozviedol, v tom čase maloleté deti N. a C. na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti otca, ktorý ich bude zastupovať a spravovať ich majetok, a matke (navrhovateľke) uložil prispievať na výživu maloletého N. sumou 130 eur mesačne a na maloletého C. sumou 110 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk otca (druhého manžela) s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, s tým, že styk matky s maloletými deťmi neupravil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Vzhľadom na to, že po vyhlásení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v čase rozhodovania súdu prvej inštancie maloletý N. nadobudol plnoletosť, pričom v zmysle ust. § 100 CMP je s konaním o rozvod manželstva spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode, odvolací súd z dôvodu nadobudnutia plnoletosti syna N. konanie voči nemu podľa § 10 ods. 2 CMP zastavil.

10. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal správnosťou rozsudku súdu prvej inštancie v časti rozvodu manželstva účastníkov, pričom odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

11. Manželstvo je zväzok muža a ženy, ktorý vzniká na základe ich dobrovoľného a slobodného rozhodnutia uzavrieť manželstvo po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom (§ 1 ods. 1 Zákona o rodine); účelom manželstva je vytvoriť harmonicky a trvale životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí (§ 1 ods. 2 Zákona o rodine).

12. So zreteľom na obsah vyššie citovaného ustanovenia je potom zjavné, že ak už uzavretie manželstva je prejavom dobrovoľného a slobodného rozhodnutia neskorších manželov, a to s vedomím utvorenia takto rodiny vyznačujúcej sa jednak atribútom trvalosti založeného spoločenstva a na druhej strane jeho harmonického fungovania; uvedené aspekty by mali v manželstve pretrvávať po celý čas jeho existencie. I keď zaiste nemôže byť sporu o tom, že naplnenie takto vymedzené účelu manželstva môže z času na čas alebo aj častejšie byť obtiažne a na manželov sú tu kladené do istej miery zvýšené nároky; ani v prípade rodiny založenej manželstvom nemožno opomínať faktory dobrovoľnosti a slobody rozhodnutia. Týmto treba rozumieť u už existujúceho manželstva aj právo oboch členov v minulosti založeného partnerského zväzku reagovať najmä na vývin vzájomných vzťahov vyhodnocovaním toho, či dôvody vedúce k dobrovoľnému a slobodnému rozhodnutiu vytvoriť s niekým trvalé životné spoločenstvo stále existujú a ak tomu tak nie je, aké sú príčiny takéhoto stavu a či tento treba považovať za trvalý (nezvratný) alebo naopak za taký, ktorý vykazuje len znaky dočasnosti. Takto i manželia majú povinnosť permanentne svoj vzťah kultivovať a podľa možnosti každý z nich tomu druhému poskytovať čo najviac dôvodov na to, aby ho presvedčil o správnosti v minulosti prijatého rozhodnutia a aby chyby vlastné napokon každému jedincovi nie len vyvážil, ale i prevážil pozitívami, pre ktoré sú pre jeho životného partnera prakticky bezpredmetnými úvahami o neuspokojivosti spolužitia a o jeho možnom ukončení. Práve tým je definovaný rozdiel medzi prípadmi, v ktorých prehodnotením niekdajšieho dobrovoľného a slobodného rozhodnutia vstúpiť do manželského zväzku spravidla obaja manželia dospejú k záveru, že takto vytvorené životné spoločenstvo je skutočne tým, o ktoré treba stáť a naďalej ho udržiavať a tými prípadmi, v ktorých výsledkom obdobného procesu hodnotenia je záver, podľa ktorého dôvody pre dobrovoľné a slobodné zotrúvanie v manželskom zväzku pominuli a niet rozumného dôvodu predpokladať, že by akýmkoľvek predstavitelným spôsobom mohlo dôjsť buď k náprave narušených vzťahov, alebo k naplneniu prakticky vyprázdneného vzťahu.

13. Pri vyjdení z takýchto úvah však základom pre uvažovanie o možnosti obnovenia spolužitia manželov, resp. o náprave stavu rozvrátenosti ich vzťahov, musí byť ochota oboch manželov hľadať riešenia spôsobilé opísanému zámeru napomôcť, s čím však samozrejme musí ísť ruka v ruke presvedčenie oboch partnerov o zmysluplnosti takéhoto počínania. To je možným, len ak tu nie je nadobudnutie už i len jedným z manželov presvedčenia, že prostriedky nožnej nápravy disharmónie vo vzťahu boli prakticky vyčerpané a vzťahy sú tak narušené, že on považuje za vylúčené ďalšie pokusy o obnovenie niečoho, podľa neho už neživotného (formálneho).

14. Odvolací súd súhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci šlo o práve takýto stav praktickej neobnoviteľnosti spolužitia navrhovateľky a manžela, a to jednak z toho dôvodu, že manželia žijú oddelene dlhšiu dobu a bolo treba usudzovať i na trvalosť, a teda i nemennosť stavu vecí, okrem toho však navrhovateľka rezolútne poprela záujem podieľať sa na manželom proklamovanom úsilí o udržania manželstva. A navyše tento účastník oproti tomu neposkytol v konaní žiadne argumenty a riešenia spôsobilé podľa neho presvedčenie navrhovateľky o neobnoviteľnosti vzťahu zmeniť a musela sa uplatniť úvaha, podľa ktorej na udržanie manželstva rovnako ako na jeho založenie, treba slobodné a dobrovoľné rozhodnutie oboch partnerov. Práve z toho zároveň plynie i pravidlo, podľa ktorého nikoho nemožno nútiť, aby proti svojej vôli zotrúval v manželskom zväzku pre neho už neuspokojivom.

15. Rovnako za správne považoval odvolací súd i rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti zverenia maloletého C. na čas po rozvode do osobnej starostlivosti druhého manžela - otca, keď s takýmto zverením súhlasili obaja rodičia a toto zverenie bolo i v súlade s vykonaným znaleckým dokazovaním a vyjadrením maloletého C.

16. V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti prispievať na jeho výživu alebo schváliť dohodu rodičov o výške výživného (§ 24 ods. 1 Zákona o rodine). Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine). Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

17. Súd prvej inštancie si podľa názoru odvolacieho súdu za účelom zistenia zárobkových schopností a možností oboch rodičov, ako aj odôvodnených potrieb maloletého, zabezpečil dostatočné podklady, keď správne vychádzal i zo záverov obsiahnutých v spise sp. zn. 22P/76/2016, predmetom ktorého konania bolo zvýšenie výživného pre v tom čase maloletého N., ako aj maloletého C.. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 16.2.2017, č.k. 22P/76/2016-138 bolo s účinnosťou od 19.9.2016 zvýšené výživné na každé dieťa zo sumy 70 eur mesačne na sumu 100 eur mesačne. V dôsledku v zákonnej lehote podaného odvolania zo strany otca detí Krajský súd v Trnave ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 6.12.2017, č.k. 24CoP/106/2017-214 pripustil späťvzatie návrhu pľnoletým N., rozsudkom súdu prvej inštancie vo výroku o zvýšení výživného na N. a v závislom výroku o zročnom výživnom na N. zrušil a konanie v týchto častiach zastavil, a rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch o zvýšení výživného na maloletého C. a zročnom výživnom na maloletého C. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil. S prihliadnutím na to, že k rozhodnutiu o určení výživného (zvýšenie výživného) došlo rozsudkom súdu prvej inštancie dňa 16.2.2017 a odvolacím súdom dňa 6.12.2017, teda v priebehu konania o rozvod manželstva rodičov detí, bolo dôvodným a vhodným vychádzať zo záverov obsiahnutých v citovaných rozsudkoch, v ktorých sa sudy podrobne zaoberali a vyhodnotili zárobkové schopnosti a možnosti oboch rodičov, ako aj odôvodnené potreby detí.

18. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie postupoval pri určení výživného na maloletého C. v súlade s vyššie citovanými zákonnými kritériami a vychádzal jednak z vykonaného dokazovania v predmetnom konaní, ako aj z výsledkov dokazovania v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 22P/76/2016, pričom ani v rámci odvolacieho konania na základe dokazovania vykonaného odvolacím súdom neboli zistené iné pomery, ako už boli zistené súdom prvej inštancie tak v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva, ako aj v konaní o zvýšení výživného, odvolací súd považoval závery súdu prvej inštancie za správne a dostatočným spôsobom odôvodnené, pričom v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP).

19. Vzhľadom na to, že ani zo strany odvolacieho súdu nebola zistená taká podstatná zmena pomerov od ostatného rozhodnutia o úprave výšky výživného, ktorá by odôvodňovala zmenu tejto úpravy, odvolací súd považoval výživné určené súdom prvej inštancie za zodpovedajúce zárobkovým schopnostiam a možnostiam rodičov, ako aj odôvodneným potrebám maloletého.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

21. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

22. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).